

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est opus p[ro]ditiose traditionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

sa cōprehensione Fo. XXVII

tanto magis ostendit sui cordis dulcedinem.
Septimū est signū realis
 expositiois. qz vitz paliter seipm exponit
 comprehendendū pgens obuiā psecutorib
 bus r pditor:em suū amicitibit osculādo
 vt postea dicemus. Dicit igit discipul su
 is. Surgite eamūs. i. obuiāz iude/ r suis
 complicib in q̄ ostendit desiderū ad n̄z sa
 lutē. Ecce (inqr) appropinq̄ q̄ me tradet.
 Et his igit supradictis signis euident ap
 parer q̄ voluntarie seipm p nobis obtulit
 p̄ssim⁹ iesus. Ans. q̄ p̄mptus bone iesu
 fuit spūs tuus ad passionē euident ostēdi
 sti. Hec itaqz p̄sideremus r illū quē nobis
 ostendit amore: in nobis sentiam⁹. Hoc igit
 sentite in vobis qd r in ch̄o iesu.

Secunda est p̄sideratio iniuriose
 comp̄hensionis. quō vitz iniuri
 ose comp̄hensus est dñs iesus a
 ministris inq̄ratis. Hanc aut̄ comp̄hensio
 nem multū iniuriosam fuisse declarant se
 ptem opera.

- Primū est opus maliciose conuentiois.**
- Secūdo est opus pditiose traditionis.**
- Tertū est opus p̄uiose allocutionis.**
- Quartū est amoroze miserationis.**
- Quintū est fructuose instructionis.**
- Sextū est opus r̄gorose ligationis.**
- Septimū est impetuose deductionis.**

Primū est opus malicio
 se conuentiois. qz vitz conuenerūt mal
 ciose in locū illū (vbi christus erat) mlti ar
 mati ministri diaboli. Nam d̄: Joā. xviij.
 Judas q̄ cum accepiss̄ cohortēz a ponti
 ficibz r p̄bariseis ministros: venit illuc cū
 laternis r facibz r armis. Vide bñ suam
 maliciā. Judas em̄ postq̄ tractauerat p
 ditionem cum principibz q̄rebat oportuni
 tatē quō sine turbaz tumultu traderet eū
 Et tō voluit eū in secreto inuenire r de no
 te. Et ne ppter subitum concursum turba
 rum possēt eripi de manibz suis: tō se mu
 niuit ministris armatis r laternis r faci
 bus. Job. xv. Tetendit aduersus deū ma
 num suā. V̄ vere magna iniuria vt sic con
 uenire ministri diaboli cum factibz et ar
 mis p̄ dñm maiestatis/ superbi r iniq̄ ad
 uersus dñm pietatis r fontē humilitatis

Secūdo est opus pditiose

traditionis. quō vitz pditorie tradidit eū
 iudas p osculū. Dederat em̄ ministris si
 gnū dicens Quicūqz osculatus fuero: tpe
 est: tenete eū: fm glo. ne loco ch̄i caperent
 iacobū minore q̄ christo: silis erat in facie.
 Accedēs q̄ ille nequā r dñm sub dolo sa
 lutans ait. Aue rabbi. Et osculatus ē eū.
 Iuda q̄ durus es quē dñi beniuolētia
 non potuit emollire. V̄ q̄ grauis iniuria
 vt suus iniquus cū amicitie signo pderet
 cū benignū dñm suū r os suū fedissimū au
 deret applicare oī sacratissimo p̄ssimū iesu.
 Iesus aut̄ ait illi. Amice ad quid veni
 sti. q. d. fm aliq̄s. Amicitia ostēdis signo:
 r pditionem agis de facto. Et fm alios
 dicendū est r melius q̄ ita p modū dulce
 didis r admiratiois lobuebat. q. d. Iuda
 da si scires finē q̄ quē ex hoc puenies: for
 te a tua malicia desisteres. Et rursus ait.
 Iuda osculo filium hois tradis. Ch̄yris.
 Propriū nomen ponit qd magis est volē
 tis r reuocantis: q̄ puocatis ad irā. Sem
 p em̄ ex nimia charitate sua ipm retraher
 re volebat. Unde tribz modis tentauit do
 min⁹ eū retrahere. Primo pudoris cō
 fusione qm̄ in cena dixit. In v̄m me tra
 diturus est. Secūdo timoris concussione
 p cōminationē supplicij cū dixit. Ne hoi il
 li p quē filius homis tradet. Bonū erat
 illi: si natus non fuisset hō ille. Tertio
 amoris exhibitione: cū eū ad mensam suā
 recepit r eius pedes lauid. Et nunc cū euz
 amicū vocat dicens. Amice ad quid veni
 sti. q. d. Iuda amice mi quem ego Alexi
 que ad apostolatū vocauit/ cui familiarem
 me dedi/ cuius pedes lauid/ osculo me tra
 didi. Cur ista cōtra me facis? O amice mi
 iuda cui si ad p̄nam redire volueris veniā
 sum p̄stare paratus. Cur me dederis inquis:
 Cur a p̄posito tuo malo animū tuū nō re
 uocas? V̄ benigna inuitatio. Op̄anda di
 lectio. Amice conuertere ad me v̄ne despe
 res qm̄ hec passio ē opus mie r charitatis
 Amice (inqr) ad quid venisti. Nī aq̄ reconci
 liationē: iam es amicus: si ad infidelē pdi
 tionem: ad quid venisti. V̄ vere mansue
 tissimū atqz benignū dñm dñm q̄ licz de
 leret de iniuria quam sibi iudas faciebat:
 multo tñ magis affligebat de damnatioe
 eius. Sic se debent h̄re prelari: circa petō
 res reuocandos quē admodū dñs erga tu

Ber. de passione dñi De iniu

da. Et si arguas q iudas non peccauit tra-
dendo chm. qz Rom. viij. dr. Proprio fi-
lio suo non peperit de: sed pro nobis oi-
bus tradidit illum Et Esa. liij. Tradidit
in morte animā suā. Et sicut pater et filius
non peccauerunt hoc faciendo: a simili nec
iudas: et hec etiam iudei. Rñdet Tho. i
ij. pt. q. xlvij. q. eadem actio iudicat diuer-
simode in bono vel in malo sedm q ex di-
uersa radice pcedit. Pater em tradidit fi-
lium passiōi ex charitate ppter humani ge-
neris liberationē Esa. liij. Dñs posuit i eo
iniquitatē oim nrm. Ipse vō filius seipm
tradidit ex humilitate et obedientia fact⁹
p nobis obediens vsq ad mortē. vt dicit
Phil. ij. Iudas aut ex cupiditate et iniqui-
tate. Pilatus ex humano et mūdano timo-
re. Pharisei ex inuidia et inuore. Ideo ipsi
grauissime peccauerunt et iusteytuperan-
tur: potissimū ingratus iudas. Lō-
tra quem sic exclamat Bern. O iuda mer-
caro pessime. O proditor auarissime. Cur
non peristi a matre? Inginta illos argen-
teos: Et qz paupercula erat aut mendical-
set aut seipaz potius vendidisset: dedisset
q tibi precium ne filius suū proderes in-
nocentem. Forte queres cum domin⁹ sci-
ret ipm iudam malū: cur ad apostolatū vo-
cauit eum et cur ei loculos commisit. Di-
cit Chryostom⁹ et etiam de Yra. q quā-
do fuit a chusto vocatus tunc erat bonus
quia talis vocat⁹ respicit pntem iustici-
am. Et quis deus sciret eū futurum furē
et p̄dorem: plurib⁹ tñ de causis ipm voca-
uit et loculos sibi comisit. Prima est rō
exempli. vt vtz ecclia ex eplō sui malos
toleraret: nō em ē satis bonus: q malos to-
lerare non pōt. Secōda est rō remedij.
vt vtz et causam pditionis auferret cū et
loculis mitigationē p̄cipiscentie haberet.
Tercia est rō documēti. vt vtz doceret
tpalia parum esse curanda qñ bursar⁹ pe-
cunie furi et deteriori tradidit. Clauis aut
ecclie p̄pō eā magna examinatiōe comi-
sit. Non sic faciunt q suas aut alioy anias
illis comittunt quib⁹ equū aut mulū non
committerent. q sufficientē dispensatorē rez
tpalium vix inuenire possunt: s; p animaz
consilio plerūqz simplices accipiūt. Un-
de ep̄s ait Bern. habent ep̄i ad manū qz
bus animaz curam comittant: sed tpaliū
dispensatorem non inueniunt.

Tertiu est opus virtuo

se allocutionis quōd vtz dñs obuiā p̄gens
psecutorib⁹ virtuose eos allocutus est. nec
rñ p̄terea cessauerunt iniq̄ iniuriose eum
accipere. Iesus igit sciens ḡm̄tia q ventura
erant sup eum p̄cessit obuiā psecutorib⁹
et ait. Quem q̄ritis: Non q̄rit ignozans:
sed vt p rñsionem suā eos confutaret. Re-
sponderūt. Iesum nazarenū. Et iesus dul-
cissim⁹ seipm manifestans ait. Ego sum.
Quo audito: ceciderunt retrorsum. O mi-
rabile o virtuosum ch̄i verbi verbum.
Primo ibi p̄sidera er⁹ potentia. Q̄ntum
poterit iudicatu⁹ qui tñ potuit iudicari
dus: Quante erit efficacie vox illa terribi-
lis. Ite maledicti rē. Aug⁹. Vbi nūc mi-
litū cohort⁹ vbi terror et munimē armoz:
Vna vox turbā odij ferocē armis qz ter-
ribilē sine vllō telo p̄cussit/repulit/strauit.
Deus em latebat in carne et sempiternus
dies iā mēbris occultabat hūanis: vt cuz
lagernis et facib⁹ q̄reret/occidend⁹ a tene-
bris. Quid iudicatu⁹ faciet q iudicand⁹
fecit: Hec ille. Secōdo considera mistro/
si impotentia et miserā qz ceciderunt re-
trorsum non añ. Cadens añ videt vbi ca-
dit et sic cadūt boni in n̄dite et oīone. Gen.
xviij. Cecidit abraā p̄nus in facie suā et ado-
rauit. Cadens retro non videt vbi cadit.
Sic cadunt mali in lucū peti et in lacū ifer-
ni. Prover. iij. Via impioy tenebrosa: ney
sciunt vbi cori uunt. Vñ. j. Reg. iij. Heli
cecidit de sella retrorsum: et fract⁹ ceruicib⁹
expirauit. Tertio p̄sidera eoz duriciā
et dño ab eis illatā iniuriā. qz vt dicit Lbr.
Manifeste oñdit eis oīa q sufficiebat eos
reuocare sed in malicia p̄manebāt. Hec il-
le. Contrēbant q̄ ch̄i potentia nullā sibi
tanto v̄lo miraculo facientes reuerentiam.
Cū aut a terra tremuli surrexissent: itez i
terrogauit eos. Quē q̄ritis: Dixerunt vt
p̄p⁹. Iesum nazarenū. Nec cognoscere nec
capere poterant donec vellet. Iō dixit. Di-
xi vobis qz ego sum q me voluntarie offe-
ro. Si q̄me q̄ritis: sinite bos abire. Aug⁹.
Audierant p̄mo ego sum: s; nō comp̄en-
derant qz h̄ noluit q potuit q̄cqd voluit.
Vtz si nunq̄ se p̄mitteret app̄hendi: non
qdē illi faceret p̄pter qd venerat: s; nec ip̄e